

Motion till riksdagen 2024/25:1532

av **Marléne Lund Kopparklint (M)**

Sportskytte och jakt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att se över möjligheterna att flytta ansvaret för tillsyn av skjutbanor från polisen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att se över hur skjutbanor med intilliggande fastigheter kan skyddas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att se över hur skjutbanor kan skyddas från inskränkningar som drabbar svensk jakt och svenskt sportskytte negativt och hämmar utvecklingen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det finns över 600 000 vapenägare i Sverige som jagar och utövar sportskytte i olika grenar. Jakt och sportskytte är djupt förankrat i det svenska samhället och en del av folkrörelserna. För många människor är jakten en livsstil och kan avgöra valet av bostadsort, och jägarna måste kunna sköta landets viltvård. Även det renodlade sportskyttet engagerar många och har en traditionell koppling till både polisen, totalförsvaret och idrottsrörelsen. Detta ska med dagens säkerhetsläge värderas högt, inte nedvärderas genom inskränkningar eller försvåranden. Skyttet är en viktig grund för totalförsvaret, både för att upprätthålla och utveckla kompetens.

Det är viktigt att förutsättningarna för Jakt- och sportskyttesverige utformas efter behovet, inte minst för att uppmuntra utövandet då det är oerhört viktigt för Sverige att rörelsen finns utifrån flera olika perspektiv. Allt fler skjutbanor läggs ned eller begränsas i sin aktivitet av oskäligen anledningar. Detta måste stoppas då Sveriges totalförsvaret håller på att byggas upp igen, och där är skytteföreningar och skjutbanor runtom i Sverige viktiga delar. Man skulle kunna se på vårt grannland Finland och hur de värderar dessa frågor.

Under 50 år låg kontrollen av skjutbanor på skytterörelsen genom Statens skytteombud (SSO), men sedan avvecklingen av organisationen har kontrollen legat på polisen. Tillsynen och samarbetet fungerade bra med SSO, men sedan det övergick till polisen har det inneburit stora problem för skytteföreningarna. Vissa banor har tvingats stänga då polisen inte utfört besiktningen i tid. Andra har ålagts kostsamma åtgärder trots att de tidigare har bedömts som säkra.

Det är anmärkningsvärt att en bana som tidigare bedömts som säker sedan år 1942 helt plötsligt skulle behöva byggas om för hundratusentals kronor för att säkerheten ska bibehållas. Polisen har dessutom infört egna regler som gjort att rörligt eller liggande skytte (skidskytte, dynamiskt skytte, PPC och fältskytte) inte har kunnat utövas på vissa banor. Polisen har även försökt få utökade befogenheter inom området där man begärt att få inspektera tillfälliga skjutplatser, vilka felaktigt kallats ”tillfälliga skjutbanor” eftersom en skjutbana är en permanent anläggning. Stationer vid en jaktstig eller vid fältskyttetävlingar är högst tillfälligt upplagda banor. Denna begäran har dock inte beviljats. Skulle polisen få dessa utökade befogenheter skulle det med största sannolikhet innebära mycket stora problem och begränsningar för jakt- och sportskyttet.

Det ska i lagen kring skjutbanor inte finnas utrymme för Polismyndigheten att ta fram föreskrifter och allmänna råd som kan försvåra eller stoppa sportskytte eller jakt. I polisens egen strategi inför 2024, under övergripande mål och verksamhetsidé, står det klart och tydligt att polisen ska ägna sig åt att renodla det brottsbekämpande arbetet. Man har satt ett mål där man ska bedriva brottsbekämpning och uppklaring. Polisens strategi är klok; de ska bekämpa brott. Därför bör vissa uppgifter, som exempelvis tillsynsansvar för skjutbanor, flyttas från polisen till en annan lämplig myndighet – förslagsvis till den framtida viltmyndigheten. Till dess att en sådan är på plats får en annan myndighet eller organisation ta över ansvaret.

Att skjutbanor läggs ned eller begränsas i sin aktivitet på grund av nytillkomna grannar som klagar på hög ljudnivå är inte acceptabelt. Det handlar oftast om fastighetsägare/grannar som har fått köpa en fastighet till ett bättre pris just för att den ligger intill en anläggning med buller, och som klagar på bullernivån när de väl har flyttat in.

När det gäller permanenta skjutbanor och skjutbanor av mer tillfällig natur är det viktigt att bestämmelser kring dessa främjar sportskyttet och jakt, exempelvis skidskytte, dynamiskt skytte, fältskytte och PPC (rörligt skytte och skytte från lägre positioner än knästående). Detta gäller även jägarnas träningsskytte som bedrivs på jaktstigar med kula och hagel på många platser runtom i landet samt övningsskytte och inskjutning av vapen på egen mark.

I syfte att freda skjutbanor runtom i Sverige behöver helt klart fler åtgärder vidtas, bland annat att det införs en undersökningsplikt inför förvärv av en fastighet som ligger intill en anläggning med risk för buller. Skjutbanor som legat på samma ställe i flera decennier, upp till 100 år, ska inte behöva stänga ned eller begränsa sina aktiviteter för att nyinflyttade grannar, som har haft vetskap om anläggningen innan de flyttade dit, börjar klaga. Jag har tidigare motionerat i frågan under riksmötet 2022/23 och gör det härmed igen, då det fortfarande kommer kritik från Jakt- och sportskyttesverige om att det finns försvåranden och onödiga hinder.

